

„Én vagyok a jó Pásztor. Ismerem juhaimat, és juhaim ismernek engem” (Jn 10, 14)

2014. október 19-én vasárnap verőfényes, szép őszi nap virradt Novára. Nagy nap volt ez a plébánia hívei számára, hisz e nap korábbi lelkipásztorunk, Molnár János nyugalmazott esperes-plébános úr mutatta be aranymiséjét a község templomában.

Aranymise. 50 éves papi szolgálat! Hosszú, tevékeny munkával töltött idő! János atya ezen évek alatt több helyen, plébánián is megfordult, hirdette Isten Igéjét. Így jutott el a Novai Nagyboldogasszony Plébánia területére is, melyhez akkor Barlahida, Mikekarácsonyfa és Szilvág, néhány éven belül pedig már a még különálló Zalatárnoki Szent Anna Plébánia és fíliái, Oroklán, Vakola és Szentkozmadombja is tartoztak.

Esperes úr 1991-1997 között sokak örömeire szolgált Nován, ahol az esperesi feladatok ellátásán túl sikerre vitt több kitűzött célt is mind fizikai, mind lelki értelemben! A teljesség igénye nélkül ekkor került renoválásra kívülről a novai plébániatemplom, ekkor gazdagodott a templom a ma is szépen szóló Johannus orgonával, esperes úr felügyeletével pedig elkészült a felszentelésének 20. évfordulóját nemrég ünneplő szilvágyi templom, majd neki köszönhetően indultak el a belső restaurálási munkálatok is a helybeli Szunyogh László koordinálásával.

Fentiekén túl János atyától ezekben az években kaptuk azokat a valódi lelki kincseket, tanításokat, liturgikus ismereteket, melyekből még ma is élünk! Közösségünk sohasem felejtí a csendes hétköznapi és az ünnepélyes vasárnapi szentmisék tanítását, az akkor még lelkipásztor vezette májusi és októberi litániák sorát, az egymást követő autóbuzszos zárándoklatokat, melyek alkalmával János atya vezetésével sok-sok helyre eljuthattunk: Pécs, Veszprém, Győr, Márianosztra, Máriaremete, Pannonhalma, Máriagyüd, Máriabesznyő, Sopron, Máriazell, és még hosszan sorolhatnánk!

Aztán 1997-ben János atya új feladatot kapott: új állomáshelye Olad, ahol újra építkezésbe kellett kezdenie...

Teltek-múltak az évek, s eljött a nap, melyen községünk is hálát adhatott az atyával együtt az elmúlt évtizedek gyümölcsöző munkásságának!

János atya a novai szentmisét már elhunyt, közvetlen elődei - Farkas Sándor kanonok és Varga István plébános úr -, a plébánia elhunyt hívei, a jelenlévő hívek és szeretteik lelki üdvéért ajánlotta fel. Szívesen gondoltunk vissza a régi-régi emlékekre, miközben újra hallgathattuk esperes úr tanítását, rövid, de tanulságos és mindenki számára érthető példaszerű történeteit, melyek segítségével a napi evangélium vezérgondolatát - „Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré, az Istennek pedig, ami az Istené!” – tette érthetővé és aktualizálta a jelenlévők számára.

A szentmise végén a régi szép emlékekre visszagondoló közösség meghatódva, könnyes szemekkel fogadta János atya ünnepélyes, aranymisés áldását! A szentmisét követően meglepetésként esperes úr mindenkiel külön-külön kezét szorítva, egy-egy emberszeretettől

sugárzó baráti szóval búcsúzott a templom bejárata előtt.

Ezúton is köszönjük János atyának a szép éveket, s ahogy azt a szentmise elején elhangzott köszöntőjében egyházközségünk világi elnöke, Varga Jenőné is megfogalmazta: további, egészségben eltöltött aktív éveket kívánunk, hogy még sokan részesülhessenek az atya által közvetített tanításban, kegyelmekben!

Nova, 2014. október 19.

Szili Ernő, novai kántor

Képek: Szalay Cecília

KÉPEK [A GALÉRIÁBAN](#) és [FACEBOOK oldalunkon](#) !

A cikk megjelent a www.martinus.hu egyházmegyei honlapon is .